

men at de maa have haft Indflydelse, er sikkert. Jeg sigter herved til Loven om Underholdsbidrag til uægte Børn og til Sygekasseloven. Det er sikkert, at derigennem ere Kommunerne blævne befriede for ikke ringe Udgifter til Fattigvæsenet. Naar disse tre Momenter samles, er jeg langt fra overbevist om, at der vilde have fundet nogen Stigning Sted af Fattigudgifterne, hvis vi ikke havde faaet Alderdomsunderstøttelsesloven, og at det skulde være den alene, det skulde tilskrives, at Fattigbyrden er sunken i de senere Aar. Ganske sikkert er det, at om den er sunken i sin Helhed, holder det ikke Stik overalt, thi i mangfoldige Tilfælde har Forholdet været omvendt. Jeg glæder mig derfor meget ved at have hørt antydet baade af den ærede Indenrigsminister og af den ærede Konseilspræsident, at der dog er en anden Vej, ad hvilken man maaske vil kunne komme Kommunerne til Hjælp, idet de ærede Ministre gik ud fra, at Forudsætningen har været den, at Staten skulde tilskyde Halvdelen af Alderdomsunderstøttelsen, og at de 200,000 Kr. kunde gives paa en særlig Lov, hvad der jo har været Præcedens for ikke mindre end to Gange. Man har jo nemlig forhøjet Statens Bidrag ved særlige Love, en Gang med 400,000 Kr. og en anden Gang med 600,000 Kr. Om man nu akkurat vil forhøje Beløbet med 200,000 Kr. eller vil give en mere almindelig Bestemmelse, f. Eks. at indtil Halvdelen skal udredes af Staten, det er jo noget, der kan være Genstand for nærmere Overvejelse, naar, som den højtærede Konseilspræsident med sin sædvanlige Klarhed udtalte, et Lovforslag kommer til at foreligge. Jeg er altsaa meget glad for disse Udtalelser, vi have hørt fra Ministerbordet, og sætter ikke saa lidt Haab til dem. Noget uklart staar det mig derimod med Hensyn til Tidspunktet, til hvilket et saadant Lovforslag skulde indbringes. Efter den højtærede Ministers Udtalelse maa jeg vel nærmest tro, at han ikke tænker, at Tiden er moden endnu i Aar. Men saa maa Kommunerne altsaa give Afkald paa det Tilskud, som de have ventet med stor Glæde. Og jeg er bange for, at vi heller ikke faa Loven næste Aar; naar en saadan Lov kommer frem, ikke som en Nødlov, men som en vedvarende Lov, er det meget tvivlsomt, om da ikke Revisionen af den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov bliver blandet ind deri. Jeg tror, der er Trang til en saadan og stor Stemning for den; men vi kunne være i ge saa sikre paa, at der vil være forbun-

det store Vanskeligheder med en saadan Revision; man vil ikke komme igennem med den i en Hast. Jeg kan derfor ikke andet end antyde mit personlige Haab, at vi i Aar maatte komme ud over denne Kalamitet ved at vedtage en særlig Lov, hvis de ærede Ministre finde at kunne forelægge en saadan, der kun angaar et forøget Tilskud. Den vil kunne føres igennem i stor fart, og den Skuffelse, der ellers nødvendigvis vil brede sig i Kommunerne, vil derved kunne undgaas. Det drejer sig jo dog ikke om et Beløb, der i større Grad kan genere Statskassen, og hele det principielle Spørgsmaal falder jo bort, idet vi nægte at give Tilskuddet her paa Finansloven. Vi kunne derfor godt følge det Eksempel, der er givet 2 Gange før. Med disse faa Ord skal jeg tillade mig at henstille til den højtærede Minister, om han ikke kunde tænke paa at træffe en saadan Udvej. Jeg opfordrer ikke, jeg henstiller det blot til den højtærede Ministers behagelige Overvejelse, idet jeg er overbevist om, at naar vi stryge Bevillingen her paa Finansloven, er der her i Landstinget en overordentlig Villighed til at hjælpe Kommunerne.

Madsen-Mygdal: Det er ikke saa ganske heldigt for mig paa dette sene Tidspunkt at tage Ordet. Jeg maa jo antage, at det høje Ting er træt, og det samme er ogsaa til Dels Tilfældet med mig, og det saa meget mere, som jeg desværre, selv om jeg ogsaa bestræber mig for at fatte mig saa kort som muligt, ikke kan indskrænke mig til en ganske kort Udtalelse. Jeg vil allerførst udtale min Glæde over, at den højtærede Minister trods Underskuddet paa den foreliggende Finanslov dog ikke saa mørkt paa vor finansielle Stilling. Jeg fik det Indtryk, at han saa ret lyst paa den, skønt der ganske vist her er et Underskud paa 1,900,000 Kr., altsaa henved 2 Mill. Kr. Det er jo klart for os alle, at dette Underskud vil blive forøget, naar vi tage Hensyn til § 28, til Udgifterne ved de Love, der maatte blive vedtagne i denne Samling, men desværre er der jo ikke større Sandsynlighed for, at de Love, der ville forvolde særlige Udgifter, blive gennemførte i denne Samling. Skoleloven vil jo ikke faa Indflydelse paa det foreliggende Budget, men først paa det næste. Til Trods for, at dette Underskud altsaa nominelt vil blive noget større, er jeg enig med den højtærede Minister i, at der ikke er Grund til at se mørkt paa vor finansielle Stilling; men tværtimod til at se ret